

Robert Klein visar den urna han erbjuder de sörjande djurägare som vänder sig till begravningsbyrån Nordisk Ark.

och löses upp efter ett halvår i jorden, förklarar Robert.

Han berättar om en barnfamilj där dottern ville ha en rosa urna till askan efter familjens gamla katt medan sonen ville ha en blå urna. Robert kunde tillfredsställa bådas önskemål genom att låta tillverkaren färga halva urnan rosa och andra halvan blå.

– När jag kom med urnan till familjen ville de att jag skulle ställa in urnan i det columbarium som pappan hade gjutit i träd-

gården. Först pratade de lite om saker som katten gjort när den levde och sedan ville dottern sjunga Idas sommarvisa och sedan ställde jag in urnan och lade på locket på columbariet. Så enkel kan en gravsättning vara.

STÖDJANDE NÄRVARO

Vissa beställer bara en urna via Robert medan andra ber honom ta hand om alltihop från avlivning till begravning. Då tar Robert alla kostnader för avlivning och kremering och fakturerar kunden efteråt men han är nog med att tala om i förväg exakt vad allt kommer att kosta.

– Sedan kontaktar jag en veterinär, helst en som kunden har haft kontakt med, och bokar tid för avlivningen. Sedan hämtar

jag djurägaren och djuret och följer med in i rummet under avlivningen. Då behöver inte veterinären stanna efter avlivningen eftersom jag är kvar hos djurägaren tills hon vill åka hem. Ibland är djurägarna väldigt ledsna men jag tror det är ett stöd för dem att jag bara är närvarande och låter dem känna att det är okej att vara ledsen, förklarar Robert och fortsätter.

– Efter att jag skjutsat hem djurägaren hämtar jag det döda djuret och åker med det

till kremeringen och väntar tills jag får med mig askan i den utvalda urnan som jag sedan överlämnar till djurägaren. Oftast vill djurägaren betala direkt efter att de fått urnan.

Genom att han är med om hela processen kan han hjälpa de djurägare som senare börjar fundera över vad som händer med deras hund eller katt i samband med avlivningen eller efteråt. Men ibland är djurägarens ängest så stor att det sista veterinärbesöket ses som ett oöverstigligt hinder.

– En kvinna ringde mig och bad mig att ta hand om alltihop eftersom hon inte trodde hon skulle klara av att åka med till veterinären. Då talade jag med hennes veterinär som erbjöd sig henne att komma hem till henne och avliva katten där. Jag var med och tog hand om transporter till och från kremeringen och det kattägaren varit så rädd för löste sig på ett bra sätt, menar Robert.

Idag samarbetar Robert med djurskyddsföreningar, veterinärkliniker och djurminnesplatser över hela landet. Ofta förmedlar dessa kontakter från djurägare som vill ha hjälp med att begrava sitt djur. Robert har kontaktat alla Sveriges kommuner för att kartlägga var landets djurkyrkogårdar finns och kan i sin tur förmedla kontakter när kunder hör av sig till honom.

– Nu har jag kunder i hela Norden och enstaka kunder i övriga Europa. De flesta har hört om mig via bekanta medan andra sökt sig fram via internet. Mig veterligen finns det ännu ingen annan begravningsbyrå för djur, Numera är Robert ett känt ansikte på många veterinärkliniker och på de flesta håll upplevs hans insatser som en avlastning. Han säger att de djurägare han mött inser betydelsen av hans arbete medan en och annan som inte har djur har avfärdat honom som lycksökare.

– Men om jag vore lycksökare skulle jag ta mycket mer betalt för mitt jobb.

